

Aanvrager:	Stichting What Design Can Do
Titel:	No Waste
Gevraagd bedrag:	€ 300.000

NEGATIEF

Inleiding en samenvatting

Stichting What Design Can Do WDCD organiseert sinds 2017 een jaarlijks evenement in Amsterdam over de kracht van ontwerp. What Design Can Do begon als een conferentie die de maatschappelijke rol van de ontwerper agendeerde, vanuit de gedachte dat de oplossingsgerichte kwaliteiten van ontwerpers onderbelicht bleven. In 2017 begon WDCD met het uitschrijven van challenges en nam daardoor een meer actieve rol aan om zo niet enkel meer te inspireren, te discussiëren en te agenderen. De instelling positioneert zich als platform dat zich richt op de rol van creativiteit bij de aanpak van maatschappelijke uitdagingen. WDCD belicht via verschillende events zoals challenges, workshop en labs wereldwijd de maatschappelijke rol van ontwerpers. Hiermee wil de instelling de kracht van ontwerp activeren en daadwerkelijke impact realiseren.

Het activiteitenprogramma voor de periode 2021-2022 focust op het probleem van overconsumptie en afval. Een mondiale design challenge en event- en workshopprogramma rond dit thema vormen de kern. Het 'Design Impact Programma', getiteld NO WASTE omvat 7 stappen

1. Research Vooronderzoek naar het gekozen thema om tot een briefing te komen die uitzicht biedt op designoplossingen die het verschil gaan maken.
2. Open call Internationaal en specifiek in de zes partnersteden wordt de creatieve gemeenschap uitgenodigd in te zenden voor de challenge
  1. Eerste selectie Hier worden de nominaties bepaald. Genomineerden krijgen allemaal mondelinge feedback van de selectiecommissies om hun projecten te vervolmaken.
  2. Eindselectie Een internationale jury kiest de winnaars, die naast een geldbedrag toegang krijgen tot de acceleratiefase.
5. Acceleratie Winnaars volgen een op maat gemaakt acceleratieprogramma waarin zij hun ontwerp verder kunnen ontwikkelen.
  1. Opvolging Na de acceleratiefase houdt WDCD contact met winnaars om ze verder te helpen.
7. Impactmeting evaluatie In een zelfontwikkeld meetprogramma wordt de impact van elke cyclus in kaart gebracht.

WDCD deelt de opgedane kennis wereldwijd zoveel mogelijk met creatieve gemeenschappen en andere partijen. Om dit te bereiken organiseert ze in alle fasen van het Design Impact Programma live en online events, educatieprogramma's en een stroom van communicatie en PR.

Financiële analyse

What Design Can Do vraagt een bedrag aan van 300.000 in de begroting - en 2-jarig activiteitenprogramma voor een 2-jarig programma. In de periode 2017-2020 ontving de instelling op project- of programmabasis ondersteuning vanuit verschillende subsidieregelingen van het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie. WDCD heeft een redelijke financiële positie, maar merkt zelf op dat financiële positie wel onder druk staat en punt van aandacht is. Het vermogen om financiële tegenvallers op te vangen zit aan de ondergrens van wat als voldoende kan worden beschouwd. Afhankelijkheid van projectfinanciering maakt de organisatie kwetsbaar.

De eigen inkomsten dekken 82,5% van de begroting, waarvan het merendeel afkomstig is van de IKEA Foundation. De Fair Practice Code wordt onderschreven. Er wordt geen CAO toegepast voor personeel. Er wordt aansluiting gezocht bij richtlijnen van BNO en, voor externe inhuur, bij het maximum te vergoeden uurtarief van het Stimuleringsfonds.

Overwegingen van de commissie

De adviescommissie uit haar waardering voor de platformfunctie van What Design Can Do en de rol die de organisatie heeft gespeeld in het mondiaal op de kaart zetten van 'design thinking' en het belang van creativiteit in het oplossen van urgente maatschappelijke opgaven. Volgens de commissie neemt 'What Design Can Do' hiermee een bijzondere positie in binnen het Nederlandse ontwerpveld. Desondanks is de adviescommissie niet overtuigd door de aanvraag. Hoewel ze potentie ziet in het platform en het thema, mist ze een vertaalslag hiervan richting een programma dat op nationaal niveau van betekenis is voor het ontwerpveld.

De adviescommissie spreekt van een ambitieus voorstel, dat een interessant thema agendeert. Het op de kaart zetten van de afvalproblematiek acht ze relevant en urgent. Tegelijkertijd reageert ze terughoudend op de onderliggende doelstellingen en aanpak van 'What Design Can Do'.

In de ogen van de commissie behoeven deze een nieuwe focus en aanscherping om van betekenis te zijn binnen het huidige Nederlandse ontwerpveld. Het programma in de huidige vorm biedt professionals te weinig verdieping en het format noemt de commissie vrij dwingend voor ontwerpers. Op een hoger niveau stelt de commissie dat What Design Can Do juist onvoldoende haar eigen artistieke agenda. Zo ontbreekt in het voorstel een visie op wat de organisatie ziet als kwaliteit en is het selectieproces onduidelijk. What Design Can Do stelt dat er ten minst 700 ontwerp-gedreven innovaties worden gegenereerd, echter in de optiek van de commissie bestaan veel van deze ontwerpen al. Het programma lijkt hierdoor volgens de commissie meer op een business accelerator of incubator. De commissie mist hierin een onderscheidende aanpak die de meerwaarde aantoont van What Design Can Do in het proces. Ze is van mening dat er te weinig verbanden worden gelegd tussen de organisatie, thema en de deelnemers om daadwerkelijk een bijdragen te kunnen leveren aan verdere ontwikkeling of verdieping van de gestelde opgave. Daarbij ontbreken volgens de adviescommissie de juiste partners in de jury. De commissie is van mening dat er stakeholders of probleemeigenaren nodig zijn in het begeleidings- en beoordelingstaject, die belang hebben bij het vinden van oplossingen voor de gestelde problematiek. Dit kan in haar ogen bijdragen aan de impact van de projecten. Ook op het communicatieplan en de mate waarin er een divers publiek wordt bereikt reageert de commissie kritisch. Ze vindt de communicatie te weinig gericht op de projecten van de deelnemers, waardoor de commissie niet overtuigd is van de meerwaarde van de publicaties in het verder brengen van deze projecten. Voorts stelt de commissie dat 'What Design Can Do' in Nederland doelgroepen aanspreekt die al bekend zijn met design-thinking. Ze ziet belang in het verbreden van deze groep naar Nederlands publiek dat hier nog niet mee bekend is. In het plan is echter geen strategie beschreven om dit te bereiken, waardoor ze de mate waarin een divers publiek wordt bereikt beoordeelt als matig. Tot slot plaatst de commissie een kanttekening bij de reflectie die de organisatie biedt op de resultaten van voorgaande programma's. Ze mist hierin goede voorbeelden, waaruit blijkt wat de impact is van afgelopen challenges.

Kijkend naar de criteria van de regeling dan beoordeelt de commissie de artistieke en maatschappelijke waarde van het activiteitenprogramma als bijna voldoende. De relevantie van de gekozen thematiek voor het vakgebied en de mate van divers publieksbereik worden door de commissie als matig gezien. Tot slot waardeert de commissie de consistentie in doel en opzet van het programma eveneens als matig.

Advies van de commissie aan het bestuur

De commissie adviseert het bestuur deze aanvraag niet te honoreren. Ze meent, na bestudering van de aanvraag en op basis van bovenstaande overwegingen, dat de instelling onvoldoende aansluit op de doelstellingen van de Regeling 1- en 2-jarige activiteitenprogramma.